

4szintközt

1994.december 2.

Móra Ferenc Kollégium

Próba szám

Beköszöntő (pályázat helyett)

Miért állt össze 8 ember, hogy újságot csináljon ?

Kellett ahhoz a viharos koll.biz. választás, a nem éppen zökkenőmentes "hatalomátvétel", no meg az újságra kiírt pályázat, hogy a fejünket kihúzzuk a közöny homokjából. Mindegyikünk érezte a régi lappal kapcsolatban: nem az igazi, vagy legalábbis

megújításra szorul.

A régi újság a régi szellemiséget tükrözte, ezen változtatni akarunk - természetesen az értékeket megőrizve. Többek között a koll. biz. programjához kapcsolódva szeretnénk felébreszteni a közösséget. A címmel is ezt akarjuk kifejezni.

Legyen igazi párbeszéd a kollégium ma még egymástól idegen szintjei között. Egymásról írjunk, egymásnak.

Ebben a próbaszámban szemléltetjük a lap későbbi szerkezetét. Fő vázát az állandó rovatok adnák: a kritika, a riport, a publicisztika, a zene, az irodalom, a sport és a szórakoztató rovat. Úgy gondoljuk, egy kollégiumi újságnak foglalkoznia kell az egyetemmel is, ezért tervezünk az egyetemről szóló oldalakat. (Ebben az

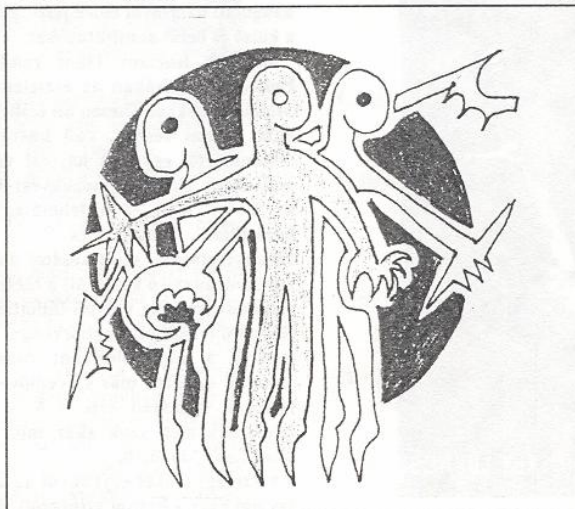
egyetemi életről írának, tanárokkal beszélgetnénk.) A próbaszám nem tartalmaz interjút, hiszen riportalanynak nem ígérhettünk nagy nyilvánosságot. Az első megjelenő számban a Koll.Biz. tagjait állítjuk reflektorfénybe. A rovatok tartalmáról részletesen azok vezetői beszélnek majd a további oldalakon.

Praktikus okokból a formát is megújítottuk. Fotókkal és grafikákkal illusztráljuk az írásokat. A próbaszám még nyolc A/4-es oldalnyi, de a későbbi számokat tizenkét oldalásra tervezzük. A régi újság terjedelmet (24 A/5-ös oldal) megtartva lényegesen

olcsóbbak tudunk lenni. (Például 3 db dupla A/3-as lap előállítás a Copy Generalban - a város egyik legrágább fénymásoló-szalonja - 51 Ft-ba kerül. A Herman Kollégiumban pedig ez az összeg mindössze 30 Ft -ot tesz ki).

További érvek helyett beszéljen önmagáért ez a néhány oldal.

Sabján Andrea - Tornai István

A tartalomból:	Macbeth kritika 2.old.	HOBO József Attila estje 7.old.	Frank Zappa életéről 6.old.	Egyetemifocibajnokság eredmények 7.old.
----------------	------------------------------	---------------------------------------	-----------------------------------	---

Parragi Eszter rovata

Ezen az oldalon rendszeresen szeretnénk kritikákat közölni mindenféle aktuális témáról: legyen az színházi előadás, film, könyv vagy TV-műsor.

Macbeth

Mint a plakátok is hirdetik, a darab átdolgozás, William Shakespeare művének felhasználásával; egy újszerű és eredeti feldolgozás alapján. Az előadás ugyanis egy későbbi jelenettel kezdődik: Macbeth a halálos összecsapás előtt áll, s életének végső pillanataiban "mint aki a sínek közé esett", még egyszer leperreg előtte eddigi útja. Az idő megáll, és kavargó lelkének mélyéről előtör a múlt, hogy aztán könyörtelen logikájával a végső pusztulásba vezesse.

Bár a koncepció új, a darab díszletei viszont hűek a régihez, a Shakespeare-korabelihez. A színpadon ugyanis alig van kellék: egy trón, néhány háttérben felállított rúd- melyek éppúgy lehetnek fák, mint egy palota oszlopai- így nincs más, csak az a bizonyos "üres tér", ami lehetőséget ad, hogy ezerféleképp töltsék ki együtt a színészi játék és a közönség képzelete.

MACBETH SZEREPÉBEN: BICSKEY LUKÁCS

Különleges megoldás, hogy a színpad "L" alakban kinyúlik a nézőtér közepéig. Ennek segítségével az egész előadás testközeli, térbeli válik, s nem lesz besorítva a hagyományos, képszerű formába. Viszont e nyilvánvaló előnyök mellett megvannak a maga hátrányai is. Hiszen azok, akik a nézőtérre kilógó színpadszárny alatt, pontosabban annak tövében ülnek, aligha láthatják, mi történik mögöttük (hacsak megfordulva fel nem térdelnek a széken). Márpedig egy színházban elsődleges követelmény, hogy a közönség befogadhassa, élvezhesse az előadást. Nem ártott volna a széksorokat úgy rendezni, hogy bármelyik helyről látni lehessen.

Maga a darab nagyon erős felütéssel indul: Macbeth és Macduff végsőkig élezett párharca tárul elénk. A mozgalmasság, a dinamizmus azonban a szöveg érthetőségének rovására megy: hangosan szól a kísérőzene, a színészek üvöltönek, s lábuk alatt a nagy rohangálásban fülsiketítően döng a nézőtéri színpad

acéllemeze. Mindez azonban nem éri el a kívánt hatást: inkább elidegeníti a közönséget, ahelyett, hogy magával ragadná. A dráma mély, nagy lehetőségeket rejtő részéből zűrzavar lesz és káosz.

De nemcsak ez a gond. Veszélyes egy előadást rögtön 220 voltos feszültséggel kezdeni, főleg akkor, ha ugyanaz a jelenet később megegyezően előkerül, s így alkalmat ad az összehasonlításra. Hiszen Macbeth, miután felvillannak előtte korábbi pályájának képei, újból visszatér a jelenbe, de ekkor már nincs megállás, pusztulnia kell. Az ember úgy érzi, hogy ez a másodsorra játszott jelenet, a darab tulajdonképpeni csúcspontja meg sem közelíti a kezdetit.

Míg a nyitó képsorok láttán felvetődik bennünk a kételkedő kérdés, hogy vajon mi lesz ebből, addig az előadás további része kellemesen rációfol aggodalmainkra. A darab sehol nem "ül le", nem válik lapossá, egész figyelmünket leköti; s ez nem utolsó sorban a zenének is köszönhető. Rendkívül erős hangulati hatásával előre jelzi, aláfesti az eseményeket, a külső és belső konfliktusokat.

Macbeth Kormos Tibor rendezésében és Bicskey Lukács alakításában az esztelenségig hajszolt figura. Mohó szemekkel, éhesen áll lesben a hatalom koncára, akár valami veszett, vad kutya. Az örülettől és az állatiasságtól egyetlen hajszál választja el-talan meg annyi sem. De nincs menekvés: Macbeth előtt csak ez az út áll, csak ez a lehetőség; a kapuk már rég bezárultak előtte, és a híd, amely még visszavezethetné, saját kezétől dőlt romba. Önmagába zárva olyannyira külön áll a többiektől, félelmetesen és riasztóan, mintha valami láthatatlan fal lenne köztük. Rettentő magánya megborzongat bennünket, de ő nem is érzi, s megszállottként rohan a szakadék felé. Beszélni egyetlen más szereplővel sem tud, csak saját lelkének démonait érti, s ő is csak hozzájuk szól; jelenjenek meg azok akár mint boszorkányok, akár mint Lady Macbeth.

E szerepköröket egyébként az alkotók összevonták, s így ugyanaz a három színész játszsa a lázálomszülte ártó szellemeket, mint Macbeth asszonyát: Dobó Alexandra, Nagy Enikő és Müller Júlia. Ha megjelennek, a színpad három különböző oldalán lépnek színre, körbevéve ezzel a címszereplőt, elzárva előle minden kiutat. Gúzsba kötik, mint saját mérhetetlen hatalomvágyának megtestesítői.

Igen hatásos az előadás záróképe: a győztes Macduff ugyanabba a csapdába esik, mint immár halott elődje. A boszorkányok- azaz a három Lady Macbeth- táncba kezdenek körülötte, s ő, akit eddig a jogos bosszú vezérelt, most megbűvölten indul utánuk.

Bár az előadás néhol kissé kusza, összességében mégis elmondhatjuk, hogy olyan értékes, ötletes Macbeth- feldolgozást láttunk a Szegedi Kamaraszínházban, amelyet érdemes megnézni.

Parragi Eszter

Nálunk mindenki köszön mindenkinek

Mikoron is a szent kollégium talán még szentebb lépcsőin emelgette apró lábait az ici-pici gólya, és miközben ártatlan tekintetét a komoran ásító főbejáratra emelte, riadalmat keltve szívében kiáltott rá a felirat: NÁLUNK MINDENKI KÖSZÖN MINDENKINEK.

Még csak a testét hozta magával, no meg persze a harminckilónyi ruhát, könyvet, a közöttük megbúvó nagymama lekvárját. Lelkét azonban, ha jól emlékszik vissza, az íróasztalán felejtette nyári emlékei és kedvenc macskája társaságában. A buszpályaudvaron még eszébe jutott, de arra gondolt, majd legközelebb édesanyjára bízta a csomagolást, akkor nem maradhat ki az sem. Titkon remélte, nem fog igazán hiányozni az első napokban, vagy ha mégis, hát postára adatja. Abban a hitben élt eddig, hogy most csak jelen kell lennie, elfoglalnia a helyét, beiratkoznia az iskolába, és hasonló. Joggal feltételezhette,

hogy a számára idegen helyen nem sok barátira lel majd az első hetekben...

Abban a pillanatban már nem volt biztos semmiben sem. A NÁLUNK MINDENKI és a MINDENKINEK konzervatív szűrője, s a KÖSZÖN fakó pirosa zavarba ejtette. A pillanat súlyát azonban nem érezhette át. Minden bizonnyal nem új a felirat, s a valaha karizmatikus fekete, és a lázadást sugárzó vörös vonalak csak az ő jelen nem levő lelkére nem voltak mélyebb hatással, hitte akkor.

Ma, ezen az éjbe hajló téli délutánon gondolataiba merülve lépdél felfelé ugyanazon a lépcsőn: a senkiföldjén, melyre már nem érvényes a minálunk fogalma. Számára ismerős kollégiumi arcok mennek el mellette néha oda-oda biccentve, de leginkább tudomást sem véve róla. Szeretné megcáfolva látni akkori sejtelmét: Talán a szavak színeivel együtt az egykori szellem is megkopott már...

Tornai István.

Hol is tart ma a Koll. Biz. ?

Jó kérdés. Sok minden történt azóta, hogy megválasztottuk őket. A tervek új terveket szőnek, így most rengeteg dolog van folyamatban.

Először is készül az alapszabályzat. A kollégiumok képviselői összeültek, hogy megvitassák az általános kollégiumi szabályzatot, ennek segítségével fogjuk majd kialakítani a mi arculatunkat tükröző alapszabályt.

Pályázatot írtunk ki a büfé működtetésére. Igen sok érdeklődő járt itt, ki komoly, ki kevésbé komoly szándékkal. Közülük eddig nyolcan nyújtották be írásban a pályázatukat. A megálmodott kávéház körvonalai már egyre határozottabbak. Barna tölgyasztalok, a falon képek, halk zene, újságok, kávéillat, ...!

Talán azt is érzékelték már, hogy mostanában igen sokszínűek a kulturális rendezvények. Az írói estek mellett helyet

kaptak a jazz-estek is, előadók jönnek-mennek.

A reformok alól a Mikulás megünneplése sem kivétel. Idén "központosítottuk" az ünneplést, a kéréseket követő rövid műsorszámok pedig remélhetőleg nagyban hozzájárulnak majd kedvünk emeléséhez.

A kollégiumi szilveszter szervezése is már javában folyik. Annyit már most lehet tudni, hogy lesznek mindeféle földi javak (étel, ital, meg a többi), zenekarok, szórakoztatók. Ha sokan leszünk, a jókedv sem maradhat el.

A kollégium komolyabb pénzügyi beruházásokat is tervez még az idei évben. Egy új számítógéppel, nyomtatóval, CD-lemezjátszóval és egy keverőpulttal gyarapodnánk-ez utóbbi nagyban segítené a jövőbeli stúdiósok munkáját.

Deákvári Mária

Tornai István

Vigyorgó maskarát ölt a bánat

Vigyorgó maskarát ölt a bánat
s közben tépi bőréről a régi,
húsába nőtt rozsdapofákat.
Vájó köröm alatt hamu ég ki,

Önzés nyaldossa hegek peremét.
Meztelen méltóság hálóját dróttal szövök,
míg kúszó idő kegyetlen újítja sebet
büszkén ordító agyag reped, török.

Önmagát megfojtó hiány lázad,
vértelen szemérmén kötél szárad.
Lassu halála magányos alázat...

Ott, hol kínok sárkőnyve hullt
múló meredély szélén elárvult
sikoly kelt, s lassan elhalkult...

H. D.-nek

Egybeforrt két perctelen pillanat,
zúgban lapuló félelem; Te vagy ?
Örült idő fut hasztalan, gondolat
révbe ér, végleg magadra hagy...

Fák hangtalan tépik ki gyökerük,
szélharcukat sóhajtják a malmok,
de nem adnák aranyért a harcot.

Barátnak téboly önzésük igazukkal,
mert nekik másra nincs szükségük,
s egyedül küzdenek önmagukkal

Kép

A fotel láthatatlan melegséget árasztó ódon kárpitjának ölelésében ül, s az ablaküvegen át besurranó éji árnyak játékát figyel, mint megannyi ében pillangót. Úgy tűnik, a közeli fa lombjainak rezdüléseit tekinteténél tétova futamai keltik. Utolsót kortyolva langyos kávéjából, üres bögréjének kihúnyó melegét ölébe rejtve, kezével átfonja azt. Miközben csendes örömet alámeríti a szendergő lány tökéletességében.

Rajzolat

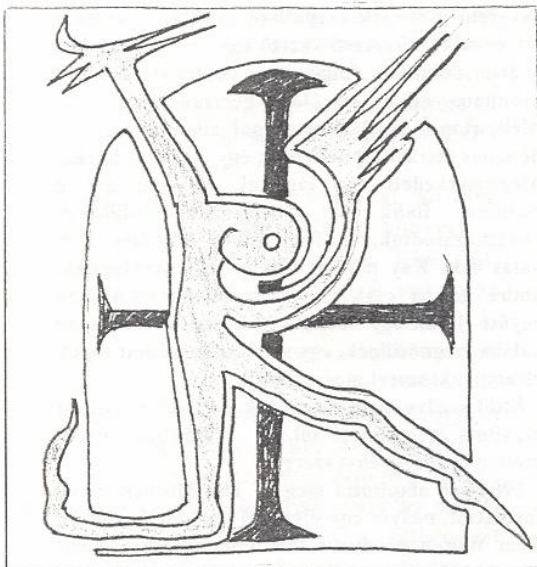
Virágvonalat húz az idő
éji ablak páráján csendesen.
Harmat cseppje égő,
szakított csillagként ujjhegyén remeg.

Vágy-tovább már nem növény-
országút vonalát falja szüntelen.
Most komor lelkekkel nevető
fiú, lány dönt falat világtól védtelen.

Titkukat mutatják suttogón:
ünnepet, képeket álmódón,
völgyváros fájának göncölét,

mozgás, s nyugalom közt a pillanat
öröklétének atomjaiból kifakadt
távoli barátok éltető erejét.

Sabján Andrea

Jó halálért való

Szavaim jó halálért
való varázsigék,
ereim országútján
csordítom meg a vért.

A nyelved alá tettél,
időnek ki nem adtál-
halandó szerelemre,
lásd, egyedül maradtál.

Elhullok, mint az ének,
míg ölemre hajolsz-
hófehér mágiánknak
rendelt ideje volt.

A tóra lepke hullott...

F. R.-nak

A tóra lepke hullott,
bokorra ült a bánat;
akár gyöngy: szertepergett
a neked szánt bocsánat.

És hagytam, hadd guruljon:
hiába a varázslat-
te sohasem akartad
asszonyiség-csodámat.

Ráncos kézként pihent meg
hiányod az ölemben-
mindenség mozdulatlan;
a csend megtörhetetlen.

Szuppinger Péter rovata

Frank Zappa

Frank Zappa 1940 december 25-én született Baltimore-ban. Apja természettudós volt, de a háború alatt különböző védelmi rendszerek kifejlesztésében vett részt és a "Világbéke kitérője" után is ebben a jövedelmezőbb szakmában maradt meg. Anyja francia-olasz származású volt, és még három gyermeket hozott a világra. Apja szicíliai származása miatt Frank Zappa nemes egyszerűséggel olasz-francia-amerikainak tartotta magát.

A család büszkesége

Kezdetben a kémia iránt érdeklődött. Apja foglalkozása miatt sokat költözködött a család, így tartós barátságai nem voltak, ezért a fiatal Zappa igen zárkózott gyermek volt. 1952-ben, nem tudni kinek a hatására, csatlakozott egy együtteshez, amely éppen dobost keresett. Nagy nehezen kiharcolta szüleinél, hogy kapjon egy dobot, de mikor végre kezdett összeállni a banda, Zappáék San Diegoba költöztek. Ekkor azonban már ismerte Edgar Varése zenéjét, ami a kritika szerint nem más, mint "Dalok hátborzongató zúravaraja és más kellemetlen hangok összessége". "Ő volt ifjúságom eszményképe"-nyilatkozta 1971-ben.

1954-ben tagja lett a The Ramblers nevű együttesnek, amelynek zenei stílusáról nem sokat tudunk. 1956-ban már ő maga alakította meg a The Blackouts-t. Ebben három fekete, három mexikói és három fehér fiú játszott együtt. 1957-ben egy aukción öccsével közösen megvette első gitárját és ettől kezdve elfordult a doboktól.

1958-ban leérettségizett, miután igazgatóhelyettese csak ennyit mondott róla: "Nagyon független karakter, de képes elérni a legnagyobb eredményt azon a téren, ami

érdeklő". Mivel ekkor már csak a zene érdekelte, Hollywoodba ment. Itt a The Boogie Man nevezetű jazz-rock csapatban játszott, filmzenét írt, és mint művészeti vezető egy üdvözlőlapokat gyártó cégnél dolgozott. Mindezt feladta azonban, mikor a Joe Perrino and The Mellowtones nevű társasággal sikerült egy tíz hónapos szerződést aláírniuk egy éjszakai bárba. Megismerkedett egy lánnyal, Kay-jel, aki a National Bank of Ontarióban dolgozott. Összeházasodtak, de a frigy csak 5 évig tartott. A válás után Kay mident kitalált egy szexlapnak, amire Zappa csak ennyit mondott: "Valóban együtt éltünk egy darabig. Mindenesetre ha még valaha megnősülnék, egy steril süketnémát fogok elvenni, aki szeret mosogatni."

Ettől kezdve csak a zenének él. Több együttest alakított és oszlatott föl, és különböző úton-módon próbált pénzt szerezni.

1964-ben alapította meg a The Mothers nevű formációt, melyre egy éjszakai bárban figyelt föl Tom Wilson producer. Az ő segítségével jelent meg 1966-ban első nagylemezük, amely meghozta számukra az áttörést. 1967-ben már második nagylemezüket dobják piacra, és koncert-körútra indulnak. Óriási sikerük van, de politikai témájú számaik miatt erős kritikák is érik őket. Volt, aki Zappát "Antikrisztus, kommunista dísznőnek" nevezte, míg más egyszerűen csak a "Rock Hitlerének" titulálta.

Ide figyeljeteK, emberek!

Az együttes neve módosult (The Mothers of Invention), és európai turnéra indultak. Megjelent harmadik nagylemezük és Zappa első szóló lemeze. 1970-ben az együttes 7. és 8. LP-jével búcsúzott a közönségtől.

(folyt. köv.)

"Légy ostoba!"
(Hobo József Attila estje)

A JATE-klub közönsége szeptember óta már harmadszor találkozhatott Hoboval, arról nem is szólva, hogy az IH-ban magát a legendás blues bandát is láthatta a nagydémű. Október 29-én, kedd este azonban egy más oldalát, törekvését láthattuk Hobonak: József Attila verseinek egyéni előadását, értelmezését.

Jóllehet Hobo már régóta ismert arról, hogy előszeretettel szavalja, éneklő ismert magyar költők verseit, mégis nagy érdeklődés fogadta a "Légy ostoba!" című előadói estjét. A borsos árú belépő ellenére hamar megtelt a nézőtér, így a rendezők nyolc óra után már kénytelenek voltak kifüggeszteni a "megtelt" táblát a klub ajtajára.

Sokakat azonban csalódás érhetett, amikor a terembe belépve csak egy egyedül árválkodó széket és egy mikrofont láttak a színpadon. Ez természetesen nem jelenti azt, hogy az egész előadás csalódás volt, de előnyösebb és hatásosabb lett volna, ha a kísérőzenét nem magnóról "nyomják", hanem élőzene festette volna alá a műsort.

A költői est után kicsit vegyes érzelmekkel hagytam ott a termet. Egy szó mint száz: nem voltam teljesen elégedett. A részleteken nem lehetett semmi kifogásolnivalóm: a versek tetszettek (József Attila nekem is az egyik kedvenc költőm), az aláfestő zene elsőosztályú volt, Hobo hangja és kiállása pedig önmagáért beszélt.

A hiba az lehetett, hogy nem sikerült mindig elérni azt a magas szintet, amely néha megcsillant az előadás egy-egy pillanatában. Gyakran kissé "túljátszottnak", túl színpadiasnak éreztem az előadásmódot, egyes megmozdulások pedig számomra egyszerű "poénkodásnak" tündek. Lehetséges azonban, hogy ez hozzátartozik "József Attila alázatos szolgájának" előadásmódjához, karakteréhez; hisz én csak most találoztam először élőben Hoboval. Az előadás menetét néha megzavarták apróbb technikai, szervezési problémák is. Talán nem ártott volna már korábban kipróbálni a fénytechnikát, hogy az előadónak ne a műsor alatt kelljen "adni a technikusként". Sokkal spontánabb lett volna az előadás, ha egy próbát "összehoztak" volna még az előadói est előtt.

Mindezek a megjegyzések ellenére (amelyek sokak számára egy rosszalmú kritikus szórszálhasogatásának tűnhetnek) érdemes volt végignézni a produkciót. Az előadás nagy részében mégis magas színvonalú színészi és énekesi teljesítményt, hatásos előadásmódot láthattunk. A zene, a versek és természetesen Hobo személyisége szerves egységet alkotott; nemcsak egymást követő versek sorát hallhattuk, hanem egy megszerkesztett előadói estet.

Azt is öröm volt látni, hogy milyen sok embert érdekel az irodalom, a művészet. Remélem, hogy sok hasonló rendezvényt láthatunk még a JATE-klubban.

Molnár Zsolt Boros Lajos

Széles Krisztina rovata

Sport nélkül nincs komoly és elismert lap. Mi pedig ilyenek szeretnénk lenni. Ebből egyenesen következik, hogy minden számunkban lesz sportrovat is, megpróbálunk ezen a területen is megfelelni az igényeknek. A jelenlegi számban azonban "technikai okok" miatt nem lehet elég teljes. Ríportot terveztünk egy el-és közismert testnevelő tanárral, azonban a ríportert keményen visszautasították csupán azért, mert a gyengébb nemet képviseli.

Mindezek ellenére sikerült megszerezni a fociligákban indult koleszos csapatok jelenlegi állását; ezúton közzétesszük:

B liga

Phallos Athene
5. 8 4-1-3 16-20 9p

C liga

Mayer'n München
5. 6 2-1-3 24-17 5p

D liga

Agrártinédzserek
5. 8 4-0-4 31-29 8p

E liga

Bátor Maszturbátor
1. 8 7-0-1 47-13 15p

H liga

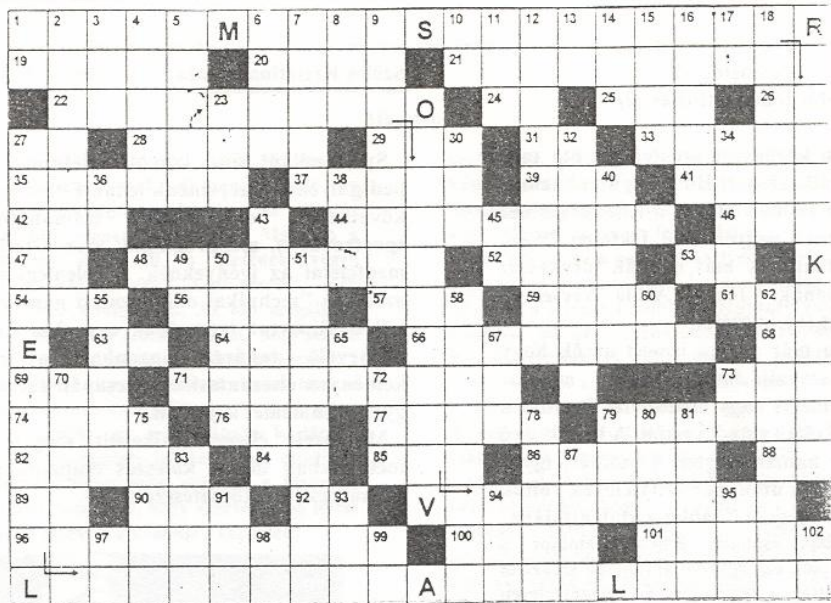
Sánták, Bénák, Vakok S.E.
9. 8 2-1-5 29-50 5p

I liga

Totál Brutál
6. 7 4-1-2 29-18 9p

K liga

Staller Ilona
7. 7 3-1-3 16-15 7p

Egy újdonsült autótulajdonos hölgy így panaszkodik a barátnőjének: (folytatás a rejtvényben)

Vízszintes: 1.A folytatás első része 19.Abból az irányból 20.Hamlet monológjának kezdő szavai 21.A rézmetszés egyik fajtája; hántoló modor 22.Vicc poénjának második része 24.Lakrész! 25.Főzeléknövény 26.Néma hős! 27.Allé szélei! 28.XVI.sz.-i spanyol szobrász, építész(Diego) 29.Angyalrang 31.Többségben van! 33.Szerb királyi palota 35.Komárom közelében őmlik a Nyitrába 37.Becézett Nárcisz 39.Albán pénzegység 41.Ázsiai vadló 42. ...-azt 44.Támadást elhárít 46.Huba társa 47 Menet eleje! 48.Ukránok és románok lakta történelmi táj 52.Testvérével egy napon született 53.Ver 54.Belga és togói autók jelzése 56....Haná; vidék Csehországban 57.Összevissza rak 59.Nincs esernyője 61.Bácsika 63. Véd 64.Síkság 66.Ma már ritka az ilyen ház 68.Belbecs! 69.A chilei autók jelzése 71.Újra és újra 73.Város Hollandiában 74.Bukás 76.Idegen szavakban a jelentése: élet 77.Ali kalifa híve 79.Olasz regényíró, publicista(Ugo) 82.Méternöki kellék 84.Harmadrész! 85.Magyar Televízió, rövid. 86.Az USA legnagyobb tagállama 88.Pitetőltek! 89.A bróm vegyjele 90.Épületszány 92.Orosz helyeslés 96.Közös ajtajú szoba 100....pour l'art 101.Brazília tagállama, fővárosa Fortaleza

Függőleges: 1.Kezdődik a vakáció! 2.Fagazdaság 3.Három, zenei kifejezésekben 4.Finom kétszersült

5.Lakására invitál 6.Idegen szavakban néppel való kapcsolatot jelöl 7.Holland tájképfestő(Jan van,) 8.Az itterbium és a kén vegyjele 9.Idegen női név 10.Omszk folyója 11.Mario ... Monaco; olasz tenorista 12.A poén harmadik része 13.Félkész! 14.A panasz szava 15.Eleség 16.A végén megvasalt cövek 17.Pont páratlan! 18.Odüsszeusz hazája 23. ... carte;étlap szerint 27.A poén negyedik, befejező része 30. ... vérkör;tüdővérkör 32.A szobába támogat 34.Olasz kommunista vezető(Alessandro) 36.Gítárdarab! 38.Becézett Avarka 40.Szerez valahonnan 43.Település 45.Moziban van! 49.Gumibelső! 50.Venezuelai őslakó 51.Trófea, amiért újra és újra meg kell küzdeni 55.Laza fürtű, hosszú bogójú, korai szőlő 58.Indulatosan kiált az illetőre 60.Építőanyag 62.A főváros része 65.Jane Fonda tornájának kezdete 67.Német és egyiptomi autók jelzése 70.Tepertő tájszóval 72.GSM 73.Ott az elején! 75.Kisiparos 78.Elképzelés, névelővel 79.Oxigén, xenon 80.Boszniai város 81.Esztergomi érsek, bíboros (Hippolit) 83.Kutyuska 87.Hazai egyetem névbetűi 91.Tanácstag! 93.Főlé ellentéte 94.Faeke része! 95.Kairó a fővárosa 97.Nagydobban van! 98.Egylet tagja! 99.ÓÓÓ! 102.Igekötő

A december havi viccek :
3., 7., 28., 73., 1984.

Irták :Boros Lajos
Deákvári Mária
Molnár Zsolt
Parragi Eszter
Sabján Andrea
Széles Krisztina
Szuppinger Péter
Tornai István
Rajzolta:
Sabján Andrea
Szerkesztette:
Tornai István